

TRICOLORII NOȘTRI, ÎN PRAGUL NOULUI AN

Încep rîndurile de față cu o recomandare. Celor care se așteaptă să afle din această lectură lucruri extraordinare, sau măcar cu totul și cu totul deosebite, le recomand să treacă la alt articol sau la altă pagină. Stimați cititori dornici de senzațional, iertați-mă și credeți-mă, nu face să vă pierdeți timpul și să vă obosiți ochii citind încă cele 144 de rînduri (de mașină) cîte mai sînt pînă la ultimul punct. Știu, SUBIECTUL TRICOLORII a fost, este și va fi întotdeauna interesant. Știu, și o știm cu toții, că cei mai buni fotbaliști ai României au reușit în acest an ceea ce au dorit, zadarnic, vreme de peste trei decenii. Mai știm că unii dintre ei se pot recomanda cu alte fapte aparte, care ar merita cel puțin o resublinere. Și, totuși, nu, nu, nu!

Aceste rînduri vor ocoli titlurile mari, de o schiopă, din fruntea atîtor ziare străine ai căror cronicari au rămas entuziasmați de băieții noștri, se vor strecura printre interviuri-bombă și printre telefotografii demne de rama aurită a unor tablouri, și vă vor prezenta, din unghiuri firești, în ipostaze obișnuite, OMENEȘTI, pe acești OAMENI TINERI pe care-i aplaudăm, îi contestăm, îi criticăm și îi iubim.

Cum i-am aflat pe tricolorii noștri în aceste zile de sfîrșit de an?

N-o să vă vină, poate, să credeți, dar cel mai ușor l-am găsit pe *EMERIC DEMBROVSCHI*, care se află tocmai la Băile Felix! Am aruncat totuși o undiță în oceanul hazardului și am dat un telefon la administrația băilor. Nu mică ne-a fost mirarea primind — pe loc — următorul răspuns de la o funcționară: *Dembrovschi? Da, stă la noi. La Hotelul Nufărul, camera 125. Acum, însă, se află la masă. S-a dus de vreo cinci minute la restaurant.*

Dacă vreți să reveniți, vă spun cînd îl puteți găsi. Aici toată lumea i-a învățat programul. Unul e Dembrovschi! Dar, știți ce, nu vreți să așteptați, totuși, o clipă la aparat? Dau eu o fugă și îl chem...".

Peste două minute, aud în receptor vocea singurului fotbalist român cu statuie. Băcăuanul Dembrovschi vorbește așezat, cu acea delicatețe pe care i-o cunosc foarte mulți.

— *Vă mulțumesc pentru grijă. Mă simt bine, de genunchiul operat îmi aduc aminte numai cînd mă întreabă lumea. Cum a fost anul care a trecut? Cît o viață. Am fost la Mondiale, ziariștii m-au apreciat într-atît încît aproape că roșesc cînd aud pomenindu-se de „aleea statuilor"; am fost și la un pas de moarte în acel nefericit accident de mașină; am scăpat, — mai mult — am revenit destul de repede pe stadion, am jucat chiar și în națională... A fost într-adevăr, un an plin, cu vîrf. Ce-mi doresc în '71? Să nu ratăm campionatul european! Publicul a început să-și recapete încrederea în noi și merită să-i aducem satisfacții.*

...De la *DUMITRU*, replicile au venit — în nota... autorului — temperamentale, hotărîte, deschise, curajoase.

— *La începutul carierei mele, cînd nici nu visam că am să ajung vreodată să-l țin „om la om" pe... regele Pelé, au fost mulți care au spus:* „E bunicel, dar e mic. Ce-o să facă el în luptă directă cu atacanți masivi, atletici?!". *Atunci mi-a intrat în cap dorința de a le arăta tuturor că pot să lupt, de la egal la egal, cu cei mari. Și am cam depășit măsura. Anul acesta, care mi-a adus mari bucurii — am jucat la Mondiale, m-am căsătorit — mi-a adus, nu mi-e rușine să recunosc, și ceva minte în plus. Am să fiu, o să vadă toată lumea, ca și... Cristofor, adică cuminte! Toți fotbaliștii de clasă joacă fair. Așa voi juca și eu. Mai ales că am dovedit că pot lupta de pe picior de egalitate cu cei mari.*

...*CU MIRCEA LUCESCU* am început discuția în clipa în care tocmai revenea de la rolul lui Moș Geriță la cel obișnuit, de tată.

— *Sînt încălzit și transpirat* — mi-a spus —, *tocmai mi-am dat jos barba și pletele albe, și căciula, și mantaua personajului atît de așteptat de Răzvan al meu.*

— Și ce i-a adus Moș Geriță lui Răzvan?

— *Multe. Dintre toate, se pare că o... maxi-mașinuță — care transportă alte cinci mașinuțe mai mici, o salvare, o mașină a miliției, una de pompieri și încă două pe care nu le mai știu ce profil au — l-au vrăjit de tot.*

— Dar ție ce ți-a adus Moș Geriță?

— *În afara... bărbii, mi-a adus gînduri și speranțe. Speranțe că anul ce vine se va termina, poate, la fel de bine cum a început anul care trece.*

...*NEAGU*, vîrful pur sînge al Giuleștiului, despre care un gazetar spunea cîndva că aduce... cu un trăznet iscat din senin, este, într-adevăr, în viața de toate zilele natura cea mai pașnică. Zîmbitor, aproape sfios... O clipă doar, cînd i-am adus aminte de golul înscris Cehoslovaciei, la Guadalajara, ochii i-au fulgerat metalic.

— *Cînd am văzut chipul uluit al lui Vencel* (n.n. — goal-keeperul cehoslovac) *și mingea care m-a ascultat și s-a dus cuminte în celălalt colț al porții, mi-a venit să urlu de bucurie! Și cred că am urlat...*

...*MIHAI MOCANU* este un fotbalist și un om tăiat parcă din stîncă. Bărbăția lui, demnă de toată admirația, nu-l iartă în primul rînd pe el, pe Mocanu.

— *Am primit multe de la acest an și am dat mai puțin decît pot. Credeți-mă, mă simt dator fotbalului și-mi voi plăti această datorie în anul ce vine.*

— Ți-o dorim din toată inima, Mihai, și avem toată încrederea în tine.

Despre *RĂDUCANU*, doar cîteva cuvinte. În '71 își dorește doar două lucruri: să ajungă fotbalistul român nr. 1 și să-i apere un penalty lui — cui credeți!? — ...Pele.

...Vorbind cu *RADU NUNWEILLER*, am vorbit, bineînțeles, și cu Manana, soția lui — mai știți de cîte zile? —, fidela suporteră a lui Nunweiller al 6-lea la atîtea meciuri jucate de Dinamo în țară, rezistînd la toate, numai la fazele în care Radu era faultat — nu, și atunci își acoperea ochii cu mîna.

— *Radu e un băiat excepțional* — ne spune Manana — Știm.

— Ce ți-ai dori tu la anul, Radule?

— *'70 mi-a adus multe, de la '71 mai vreau numai atît: un Nunweiller al 8-lea!*

...*CULAI LUPESCU* ne spunea că cel de-al 29-lea an al său a fost pentru el anul cel mai fericit din viață.

— *Ocolit pînă la această vîrstă de toate trenurile cu noroc, am luat avionul de Guadalajara, mi-am văzut visul cu ochii și l-am trăit. Am jucat în finala campionatului mondial! Pentru „bătrînul" Lupescu, acesta este cel mai mare succes de o viață.*

...*DAN* n-a jucat în Mexic. Dar nu-l putem ocoli pentru că el reprezintă unul din catargele navei tricolorilor care a îndrăznit și a reușit să ajungă la un țel țintit 32 de ani. Dan este, poate înaintea tuturor, un simbol. Simbolul voinței aprige care învinge.

— Ce ai de spus, Dane, în pragul noului an?

— *Și Cassius Clay a revenit. Și revine...*

Lipsesc din aceste rînduri — legitime „momente" *Dumitrache, Hălmăgeanu, Adamache, Deleanu, Sătmăreanu, Dobrin*... Nu. De *DOBRIN* am dat în ultimul moment înaintea predării manuscrisului la tipografie. Nu ne-a întîmpinat cu... fenta pe care o așteptam de la acest as al genului, ci s-a prezentat dezarmant de natural în fața întrebărilor.

— *Nu-mi doresc multe. Le-am avut pe toate, aproape de la început, la vîrsta la care alții nici nu au ajuns încă fotbaliști. În '71 aș vrea un singur lucru: să nu mai fiu eu, Dobrin, mărul discordiei.*

Cum spuneam, pe ceilalți tricolori nu i-am putut găsi. *DUMITRACHE*, favoritul tuturor adolescenților, își petrece trei sferturi din zi la volanul mașinii mult visate; *ADAMACHE* colindă, se zice, munții, iar ceilalți s-au ascuns de ochii fans-ilor și ai tuturor celor care la a treia vorbă pronunță cuvîntul fotbal.

Să nu uit, mai e și *DINU*, *primul între cei dintîi* anul acesta, dar despre el a scris, într-o pagină alăturată, colegul Ioanițoaia și n-are rost să-i facem, chiar, un cor. Deși Cornel merită, uneori, aplauze în cor...

Marius POPESCU

Simple rînduri „de la om la om"

O tînără și apreciată familie de sportivi — soții Dumitru — în oglinda Anului Nou...
Foto: Dragoș NEAGU

REVELAȚII ALE SEZONULUI FOTBALISTIC 1970

DORU POPESCU (Dinamo București)

De la început trebuie spus că nu e de loc ușor pentru un tînăr fotbalist să pătrundă în rîndurile unei echipe de prestigiu, cum este DINAMO BUCUREȘTI.

Performanțele realizate în decursul anilor și numele mari care i-au alcătuit de fiecare dată osatura, au făcut ca pretențiile față de noii veniți să sporească considerabil. Iar cînd tricourile sînt purtate de un Lucescu, Dumitrache, Dinu sau Radu Nunweiller, dorința de a fi lîngă ei ți se pare, aproape, o utopie.

Și totuși, DORU POPESCU a reușit această primă mare performanță pentru el: azi e coleg cu „mexicanii" dinamoviștilor.

Debutul n-a fost de loc ușor. A necesitat timp, mai ales că bagajul de cunoștințe fotbalistice, dobîndite la juniori și, apoi, la prima echipă a Metalului Tr. Severin — trebuia îmbogățit, anumite deprinderi, cizelate. Dar timpul n-a trecut fără rost.

Sezonul competițional recent încheiat a însemnat pentru Doru Popescu momentul afirmării. Lîngă Dumitrache și-a găsit locul, a început să joace mai bine, să fie mai sigur pe el și mai îndrăzneț în apropierea porții. La jumătatea campionatului, se află pe prima poziție în clasamentul golgeterilor. La 21 de ani — i-a împlinit în martie — băiatul acesta din Baia de Aramă a plecat pe calea afirmării. În toamnă, la Lodz, în meciul cu Polonia, a îmbrăcat pentru prima oară tricoul reprezentativei de tineret și năzuiește să se numere printre olimpicii fotbalului nostru pentru München.

ALEX. GHERGHELI (Steagul roșu)

Spectatorii îl cunoșteau de cînd debutase în echipa națională de juniori. Cînd s-a auzit că va fi transferat la Steagul roșu, desigur, brașovenii s-au bucurat. Era vorba de un jucător tînăr, talentat. Dar, nimeni nu s-a așteptat la un start atît de... furtunos din partea tînărului atacant.

Se dispută ultima etapă a campionatului diviziei A, ediția 1969—70. Cîteva partide aveau o miză deosebită. Un astfel de meci se juca la Brașov: Steagul roșu — Petrolul. Ei bine, eroul jocului respectiv a fost Ghergheli. El a reușit atunci să înscrie 3 din cele 4 goluri ale echipei sale.

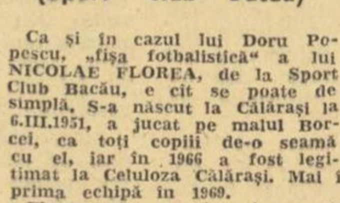
...Apoi, a venit vacanța. Peste cîtva timp, în perioada de pregătire pentru noul campionat, l-am întîlnit pe autorul isprăvii de care aminteam mai înainte. Se afla cu Steagul roșu la Poiana Brașov. Stătea retras, părea timid, evitînd întrebările acelea sîcîitoare ale reporterului.

ALEX. GHERGHELI este unul din numeroșii jucători descoperiți în divizia C de către Gheorghe Ola.

Născut la Cristuru Secuiesc, jud. Harghita, la 15. IX. 1951, Ghergheli a făcut cunoștință cu fotbalul pe meleagurile natale, evoluînd la Străduința, Voința și Unirea Cristur, unde l-a descoperit Gh. Ola. A îmbrăcat tricoul naționalei de juniori, iar de la 25.XI.70 face parte din echipa Steagul roșu Brașov.

A făcut un sezon bun, confirmînd speranțele puse în el de Valentin Stănescu, care îl vede formînd un cuplu redutabil cu Dumitriu II. Un accident l-a ținut o vreme pe tușă, dar în meciul de la Iași — unde Steagul roșu a reușit marea ispravă de a învinge pe Politehnica — Ghergheli—azi component al lotului național de tineret — a făcut dovada marelui său talent, evoluția fiindu-i notată cu 9. Un final reușit.

NICOLAE FLOREA (Sport Club Bacău)

Ca și în cazul lui Doru Popescu, „fișa fotbalistică" a lui NICOLAE FLOREA, de la Sport Club Bacău, e cît se poate de simplă. S-a născut la Călărași la 6.III.1951, a jucat pe malul Borcei, ca toți copiii de-o seamă cu el, iar în 1966 a fost legitimat la Celuloza Călărași. Mai întîi la juniori. A trecut în prima echipă în 1969.

Florea este un stîngaci autentic, dotat cu viteză și un dribling excelent. Uneori chiar exagerează în conducerea balonului, în detrimentul jocului colectiv. Dar Florea e tînăr, are doar 19 ani, și această carență, cu siguranță, va fi remediată.

După 4 ani petrecuți la Celuloza, la 26.VI.70 este legitimat pentru divizia A, la Sport Club Bacău, unde s-a afirmat ca o extremă stîngă de perspectivă. De la un meci la altul, Florea a jucat tot mai bine, a obținut din partea cronicarilor și note de 9, iar în meciurile cu U.T.A. și Rapid, prin cele două goluri marcate, a adus echipei sale două victorii prețioase.

Sezonul acesta a consemnat debutul lui Florea în divizia A. În final are și un frumos record personal: se află printre puținii fotbaliști care au evoluat în toate cele 15 meciuri ale turului. La Lodz, ca și prietenul său Doru Popescu, a debutat în echipa națională de tineret, unde, perseverînd, poate rămîne titular pe extrema stîngă. Mai ales că de stîngaci autentici (și nu improvizați) fotbalul nostru are nevoie. Dar, totul depinde de Florea, fotbalistul ce reprezintă orașul Călărași în divizia A.

Constantin ALEXE

„SFÎNTA NEMULȚUMIRE"

Fază dintr-un meci memorabil, România — Cehoslovacia, la Guadalajara. Dumitrache pătrunde decisiv printre doi adversari
Foto: Paul ROMOȘAN

Guadalajara! Ce metamorfoze ciudate a suferit acest nume într-un singur an!... În noaptea Revelionului trecut, Guadalajara era încă, pentru noi, doar un „oraș al trandafirilor"... Peste numai două săptămîni, după sorții din marea sală de recepție a hotelului Maria Isabel, Guadalajara devenea un **„pămînt al iluziilor pierdute..."** Pe la începutul lui mai, cineva a lansat expresia **„groapa cu lei"**, pentru a contura, poate, poziția echipei noastre față de **„cei trei mari"**... În sfîrșit, în prima zi a lui iunie, în ajunul meciului dintre **„mielul cel blînd"** — cum era considerată echipa României — și **„leul englez"**, un ziarist mexican a folosit direct expresia **„el grupo de la muerte"**, pentru a închide parcă toate portițele...

Ce reprezintă astăzi, pentru noi, cuvîntul Guadalajara?

Printr-o nouă și ciudată metamorfoză, Guadalajara nu mai e nici „orașul trandafirilor", nici „pămîntul iluziilor pierdute", nici „el grupo de la muerte", ci, pur și simplu, un **„pămînt al speranțelor neîmplinite"**.

Cum a fost posibilă această formidabilă modificare a atitudinii milioanelor de suporteri ai „tricolorilor", care, după 48 de ani de decepții aproape neîntrerupte, îi reproșează echipei noastre naționale faptul că nu s-a calificat în „sferturile Mundialului", în dauna Braziliei sau Angliei?

Această schimbare de atitudine e cel mai direct compliment adus vreodată „tricolorilor", pentru că e de-a dreptul amețitor drumul de la resemnarea publicului românesc după ultimul nostru contact cu turneul final Jules Rimet, soldat cu înfrîngerea în fața Cubei, la această nemulțumire față de nimeni așteptatul 4—5 în „el grupo de la muerte".

★

Să lăsăm anilor care vor veni misiunea de a limpezi legitimitatea acestei „sfinte nemulțumiri" și să vedem de unde provine ea...

Fără îndoială, „săptămîna de foc" de la Guadalajara n-a putut transforma radical o echipă.

Și totuși, **Guadalajara a scos la iveală cîteva surse de energie psihică greu de găsit în palmaresul sufletesc al echipei noastre naționale.**

În primul rînd, o mare descoperire: **echipa națională, în ciuda depresivei stări de start a celor mai mulți dintre noi, a pornit hotărîtă să se bată pentru calificare în sferturi, abandonînd formula ambiguă a „comportării onorabile".** Ea a vizat cu mult curaj un 0—0 cu Anglia, care paradoxal, poate, e un angajament mult mai bărbătesc decît „victoria asupra campioanei mondiale", care ar fi ținut mai mult de farsă — cel puțin la startul competiției, și în orice caz după meciul Brazilia — Anglia...

Învinsă la limită, cu un gol de hazard, echipa României a trăit în primele minute ale meciului cu Cehoslovacia sentimentul „marii ocazii pierdute". La capătul acestui moment de nesiguranță a venit și golul lui Petras. Acesta ar fi trebuit să fie, după toate legile, începutul catastrofei. De ce? Pentru că nu izbutisem să înscriem un singur gol la Guadalajara, după cum nu izbutisem să înscriem la București, contra Iugoslaviei (0—0), și nici la Reims, cu Franța (0—2)... Ce a urmat, însă, se știe... „Mielul blînd" și-a adunat forțele și a înscris de două ori în poarta echipei care avusese un 2—2 clarisim în piciorul lui Kvasniak, împotriva Braziliei... Lucrurile s-au repetat în jocul cu Brazilia, cînd, după 0—2, alte resurse de orgoliu ne-au dus în pragul egalării.

Vom lăsa, desigur, anilor care vor veni misiunea de a limpezi legitimitatea „sfintei nemulțumiri" a publicului nostru sportiv ieri resemnat, dar, pînă atunci, e bine să ne amintim de miraculoasa regăsire a echipei noastre în momentele pe care le-am amintit și care au generat, de fapt, această nemulțumire.

Astăzi, în pragul Anului Nou, foarte mulți sînt aceia care au și rezolvat viitorul echipei naționale printr-o simplă schimbare de registru, în direcția ofensivei. Așa să fie oare? **„Tricolorii" noștri, care au călcat iarba fierbinte a iadului de la Jalisco, își dau, însă, seama că nu se pot încredința doar unei baghete magice. Și ACEASTA ESTE FORȚA LOR CEA MARE...**

Ioan CHIRILĂ

ANCHETA INTERNAȚIONALĂ A ZIARULUI „SPORTUL"

CARE VOR FI CÎȘTIGĂTOARELE CELOR 8 GRUPE ÎN PRELIMINARIILE CAMPIONATULUI EUROPEAN DE FOTBAL?

- **Răspund 21 de personalități din 10 țări**
- **Echipa României, mare favorită în prima grupă**
- **Anglia și Italia — votate în unanimitate**

Fără îndoială că evenimentul fotbalistic internațional principal al anului 1971 îl va constitui campionatul european, cu jocurile sale din grupe. În urma disputării acestor jocuri, vor fi cunoscute cele 8 echipe cîștigătoare ale grupelor preliminarii care se vor califica în sferturile de finală

CARE VOR FI CELE 8 CIȘTIGATOARE ALE GRUPELOR PRELIMINARII ALE CAMPIONATULUI EUROPEAN DE FOTBAL?

Cu această întrebare ne-am adresat unui mare număr de specialiști (antrenori, ziariști și jucători).

Au fost primite răspunsuri de la 21 de personalități din 10 țări, și anume:

HELMUT SCHÖN (R.F.G.) — selecționer al echipei vest-germane.

GYÖRGY SZEPESI (Ungaria) — crainic reporter la radio Budapesta.

HRISTO MLADENOV (Bulgaria) — antrenor secund al echipei naționale.

HORST FRIEDMANN (R.D.G.) — redactor la „Deutsches Sportecho" Berlin.

FRANZ BECKENBAUER (R.F.G.) — component al reprezentativei vest-germane.

MILAN MILJANICI (Iugoslavia) — antrenor la Steaua roșie Belgrad.

OLAVI LAAKSONEN (Finlanda) — antrenorul echipei naționale.

ALEXANDR IASNIKOV (Bulgaria) — redactor la „Naroden Sport" Sofia.

UWE SEELER (R.F.G.) — fost component al echipei reprezentative.

LIUBOMIR LOVRICI (Iugoslavia) — redactor șef la „Sport" Belgrad.

DOBROMIR JECEV (Bulgaria) — component al echipei naționale.

NEREO ROCCO (Italia) — antrenor al echipei A.C. Milan.

OLAVI SULANDER (Finlanda) — redactoor la „Helsingin Sanomat".

EDMONDO FABBRI (Italia) — antrenor la A.C. Bologna.

FRANTISEK ZEMLA (Cehoslovacia) — redactor la „Ceskoslovensky Sport" Praga.

EUGENIO CHIAPELLA (Italia) — antrenor la A.C. Napoli.

MANOLIO SCOPIGNO (Italia) — antrenor la U.S. Cagliari.

J. P. RETHACKER (Franța) — redactor la „l'Equipe" — Paris și France Football.

JEAN VANDOROS (Grecia) — redactor la „Omada" — Atena.

LAKIS PETROPOULOS (Grecia) — antrenorul echipei naționale.

AGENȚIA A.D.N. (R.D. Germană).

Reproducerea fiecărui răspuns ar ocupa un spațiu prea mare. De aceea vom sintetiza răspunsurile pe grupe, făcînd unele comentarii, de la caz la caz. Totalizînd voturile echipelor favorite pentru primul loc (deci cele cu șanse mai mari de calificare) rezultatul anchetei este următorul:

GRUPA I: ROMÂNIA — 18 VOTURI

Echipa țării noastre a obținut o majoritate covîrșitoare de voturi (18) față de numai 3 pronosticuri care au indicat drept favorită echipa Cehoslovaciei (Schön, Zemla și Beckenbauer). Finlanda și Țara Galilor nu au primit nici un vot.

GRUPA A II-A: UNGARIA — 17 VOTURI

Prin urmare, favorita grupei este echipa Ungariei. Reprezentativa Franței a primit 2 voturi (Schön, Petropoulos) iar Bulgaria — tot 2 voturi (Jecev și Laksonen). Interesant că și votul francezilor a indicat drept favorită pe Ungaria. Echipa Norvegiei n-a primit nici un vot.

GRUPA A III-A: ANGLIA — 21 VOTURI

Toate răspunsurile au indicat un singur favorit: Anglia. Orice comentariu (pentru moment) este de prisos. Să vedem însă ce va aduce... noul an, deoarece echipa lui Ramsey nu a susținut nici un meci pînă acum. În 1971, englezii vor juca cîte două partide cu Grecia, Malta, Elveția.

GRUPA A IV-A: U.R.S.S. — 14 VOTURI

Favorită este echipa Uniunii Sovietice, dar au existat și 7 păreri că grupa ar putea fi cîștigată de reprezentativa Spaniei (Szepesi, Beckenbauer, Lovrici, Rocco, Chiapella, Scopigno și Petropoulos). Cipru și Irlanda de Nord — nici un vot.

GRUPA A V-A: SCOȚIA — 16 VOTURI

Scoțienii sînt net favoriți, cu 16 voturi față de numai 3 pentru Portugalia, (Scopigno, Rocco, Szepesi) și 2 pentru Belgia (Sulander și Lovrici). Danemarca — nici un vot.

GRUPA A VI-A: ITALIA — 21 VOTURI

Ca și Anglia, Italia a primit toate voturile posibile într-o grupă în care Austria, Suedia și Irlanda nu au practic nici o șansă.

GRUPA A VII-A: IUGOSLAVIA — 11 VOTURI

Cea mai echilibrată grupă. Iugoslavia este favorită la limită în fața echipei R. D. Germane (9 voturi) și Olandei (1 vot — dat de J. P. Rethacker). Luxemburg — nici un vot.

GRUPA A VIII-A: R. F. a GERMANIEI — 18 VOTURI

Deși echipa vest-germană a pășit în actualul campionat cu stîngul (1—1 cu Turcia pe teren propriu), marea majoritate a participanților la anchetă o indică — totuși — favorită. Polonia a primit 3 voturi (Friedmann, Fabbri și Iasnikov), iar Turcia și Albania nu au întrunit nici un vot.

Anchetă realizată de
Ion OCHSENFELD